

## Hidroizolacija površin pred polaganjem keramike

**Tesnjenje površin kopalnic, balkonov, teras in bazenov pred polaganjem keramičnih oblog z elastičnimi vodotesnimi masami na cementni osnovi v veliki meri prepreči poškodbe oblog in njihovo odstopanje.**

Za izvedbo talnih oblog iz keramičnih ploščic se na balkonih in terasah zaradi svojih dobrih lastnosti največkrat uporabijo talne ploščice, ki jih poznamo pod imeni granitogres, gres ploščice, gresporcelan in podobno. Te ploščice večjega formata odlikuje kar nekaj dobrih lastnosti:

- slaba vodovpojnost,
- odpornost na zmrzal,
- nizka poroznost,
- visoka trdnost,
- odpornost proti obrabi.

Te lastnosti dovoljujejo vgradnjo gres keramike na površine, kjer mora obloga izpolnjevati dokaj stroge zahteve glede obstojnosti in mehanske odpornosti. Da bo položena obloga izpolnjevala te zahteve, jo je potrebno seveda prilepiti s pravim lepilom na pravilen način, za fugiranje pa je potrebno uporabiti dovolj kakovostno fugirno maso. Zelo priporočljiva je uporaba izboljšanih lepil (razred C2) in fugirnih mas z zmanjšano vodovpojnostjo. Izboljšana lepila s povečano plastičnostjo (plastificirano ali superplastificirano lepilo) vsebujejo poseben dodatek – plastifikator, katerega namen je zagotoviti 100 odstotno kontaktno površino lepila in obloge. Na ta način pod ploščicami ne bo praznih mest brez lepila, kamor lahko prodre voda. Izboljšano lepilo s povečano deformabilnostjo (elastično ali fleksibilno lepilo) vsebuje poseben polimerni dodatek, ki daje lepilu v strjenem stanju omejeno deformabilnost, torej bo lepilo po strditvi sposobno omejeno spreminjati obliko. Običajno sta elastična modula oziroma koeficienta razteznosti podlage in obloge zelo različna. Pod zunanji vplivi se podlaga in obloga različno raztezata, lepilo z omejeno deformabilnostjo pa ima sposobnost kompenziranja teh razlik in na ta način prepreči nastanek težav.

Popolnoma jasno pa je, da obloga ne bo služila svojemu namenu v celoti, če smo jo vgradili na neprimerno ali slabo pripravljeno podlago, kljub dejstvu, da smo za vgradnjo uporabili dovolj kakovostne materiale in upoštevali vse smernice, ki veljajo za keramičarska dela.

### Priprava podlage

V prvi vrsti je potrebno preveriti starost/suhost podlage. Nova betonska osnova mora biti pred vgradnjo dovolj suha. Čas sušenja je seveda odvisen od debeline in v poletnih mesecih znaša vsaj 6 tednov, pozimi pa vsaj 80 dni brez zmrzali. Zaradi same narave se beton med sušenjem krči in ti skrčki lahko znašajo tudi do 0,5 mm/m. Stare podlage pa so po drugi strani običajno zelo ali različno vodovpojne, neravne in poškodovane. Obvezna je izravnava poškodb in neravnin pred polaganjem oblog, seveda z ustreznimi materiali ter impregnacija. Največ napak izvajalci napravijo ravno pri izravnavanju podlag, ko uporabijo kar lepilo, s katerim lepijo obloge. Lepila so običajno tankoslojna in tako neprimerna za vgradnjo v večjih debelinah.

### Hidroizolacija

Primerno suhe in pripravljene površine pa še vedno ne zagotavljajo kakovostne izvedbe. Zaradi različnih napak pri gradnji in sestave terena (premikanje temeljev) lahko pride do napetosti, ki povzročijo pokanje površin pod oblogami. Kljub uporabi deformabilnega lepila so lahko razpoke v podlagi takšne, da se prenesejo na keramično oblogo. Na tem mestu začne zatekati voda pod keramiko, ki kmalu začne odstopati. Zato je pred polaganjem keramike priporočljivo izvesti tesnilni sloj z visoko elastičnim



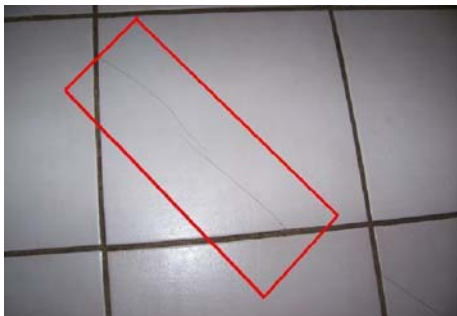
**Posedanje podlage je povzročilo odstopanje obloge**

materialom, ki je sposoben premoščanja razpok. V kombinaciji s tesnilnimi trakovi je uporaba teh materialov zelo priporočljiva povsod tam, kjer se menja vrsta podlage ter na stikih med zidnimi in talnimi površinami.



**Izboljšano lepilo C2 nudi dobro kontaktno površino**

S hidroizolacijo torej preprečimo negativno učinkovanje vlage na celotno konstrukcijo, onemogočeno je neželjeno izsoljevanje na fugah in oblogah, prav tako pa je mogoča razmeroma enostavna in kakovostna izvedba zaključkov tesnjenja podzidkov ter čelnih površin balkonov in teras. Za tovrstno tesnjenje se v zadnjem času pogosto uporabljajo eno ali dvo komponentne elastične vodotesne mase na cementni osnovi. Vgrajujemo jih neposredno pred polaganjem keramičnih oblog in sicer po različnih postopkih, odvisno od samega materiala in napotkov proizvajalcev. Običajno se jih vgradi v dveh slojih, pri čemer je prvi tako imenovani vezni sloj in ga nanese s čopičem ali ščetko, druga pa zagladimo s kovinsko gladilko. Površine z lasastimi pokami ali močno obremenjene površine še dodatno armiramo s plastificirano stekleno mrežico, ki jo potopimo v prvi sloj. Večina ponudnikov tovrstnih mas ponuja tudi elastične trakove za dodatno zagotovitev tesnjenja stikov, dilatacijskih reg in prebojev inštalacij.



Rapoka v podlagi se zaradi napetosti lahko prenese na oblogo.

Glavne prednosti elastičnih vodotesnih mas so:

- enostavna izvedba in možnost nanosa na vlažno podlago,
- odpornost na neposredni in posredni pritisk vode,
- odpornost na apnenico in klorirano vodo,
- premoščanje razpok,
- odpornost na zmrzovanje,
- zaščita mineralnih površin pred karbonatizacijo;

Kakovost in s tem namembnost elastičnih vodotesnih mas predpisuje evropski standard EN 14891, katerega uporaba v Sloveniji še ni obvezna, je pa seveda priporočljiva, saj omogoča proizvajalcem tovrstnih izdelkov proizvodnjo dovolj kakovostnih mas, uporabnikom pa zagotovilo za dobro opravljeno delo.

**CC CINKARNA**

Trdnost gradbenega sveta.

**Hidrozan** *elastik*

elastična vodotesna masa

[www.cinkarna.si](http://www.cinkarna.si)

